

عنوان مقاله:

بررسی نقش مصالح بوم آورد در شکل گیری مسکن بومی (نمونه موردی: خانه های روستای علائین)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

روشنک ناصری اکبر - مدرس مدعو دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران، ایران

امیرحسین شیردل - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران، ایران

مهدی معافی گور - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران، ایران

زهرا امیدواری - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران، ایران

سیدحسین سیدموسوی - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با پیشرفت در روند تولید مصالح ساختمانی گوناگون و همچنین فراهم شدن امکانات جهت حمل و نقل و جابجایی آنها به روستاها، مصالحی بیشتر و متنوع تری در اختیار ساکنین قرار گرفته است که خود عاملی مثبت و منفی در پی دارد. از نکات مثبت آن می توان به مسئله آزادی در انتخاب مصالح اشاره کرد که در طراحی و اجرا گزینه های متنوع تری در پیش رو دارند، اما از مهمترین نکات منفی می توان به عدم مطابقت مصالح با استاندارد های معمول، عدم مهارت داشتن استادکاران و کارگران بومی در بهره گیری از مصالح نوین، آسیب رساندن به چهره یکپارچه روستا، عدم انطباق پذیری مصالح با اقلیم روستا و غیره را می توان یاد کرد که متأسفانه در سال های اخیر به شدت شاهد پیشرفت این مسئله هستیم، بنابراین این پژوهش که از نوع توصیفی - تحلیلی می باشد، به وسیله مطالعات میدانی، بهره گیری از دیدگاه اندیشمندان، کتب و مقالات این حوزه در نظر دارد به عوامل منفی یاد شده بپردازد و در انتهای مقاله نیز به ملاک هایی جهت انتخاب مصالح پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

مصالح، مسکن بومی، روستا، روستا علائین، بوم آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1958825>

